

42 - COPILUL RĂZVRĂTIT

Îți amintești că ți-am promis povestea unui copil răzvrătit care i-a întors spatele tatălui său. După multe dificultăți, acest tânăr decide să se întoarcă, dar oare tatăl său îl va primi cu brațele deschise, îl va accepta după ce l-a făcut să sufere atât de mult? Va vrea să-l ierte? Asta vom vedea acum. Veți găsi această poveste în capitolul 15 din Evanghelia după Luca. Este o parabolă a lui Isus.

Un om bogat are doi fii.

Într-o zi, cel mai tânăr aude vorbindu-se despre o țară îndepărtată.

- M-am săturat să stau aici! Voi pleca!, i-a spus el tatălui său. Am nevoie de bani, mulți bani! Dă-mi acum partea mea din moștenire! Nu voi aștepta până vei muri!

- Dar, fiule, ceea ce spui este grav! Nu poți face asta.

- Am luat decizia! Nu mă vei ține pe loc! Nimeni nu mă va face să mă răzgândesc!

- Nu ai aici tot ce-ți trebuie? Totul îți este la dispoziție.

- N-are rost să insist! Dă-mi partea mea! Vreau să fiu liber, să fac ce-mi place!

Într-o dimineață, cu capul sus, pleacă de acasă, cu moștenirea în buzunar. Pleacă fericit cu capul plin de planuri! Tatăl său rămâne mult timp în prag, sperând la o privire, un semn de rămas bun. Când tânărul dispare în spatele dealurilor, se întoarce cu pași grei, cu spatele încovoiat, zdrobit de durere și tristețe.

- Astăzi, mi-am pierdut fiul, își spune el, îl voi mai vedea? În fiecare zi, privește spre orizont.

Dar tânărul este departe și atât de ocupat. Întreprinde călătorii mărețe. Își găsește zeci de prieteni noi.

Bem, dansăm, ne distrăm, ne îmbatăm, amețim zi și noapte.

- Viața este în fața noastră, prieteni! Bucurați-vă de ea și haideți să ne distrăm! repetă el adesea.

Ca într-un vârtej, zilele, lunile și anii zboară cu mare viteză, banii la fel!

Într-o zi, își caută în buzunarul drept, nimic! În cel stâng, nimic! Își scutură portofelul, nimic!

- Niciun ban! Își spune el, foarte surprins, dar nu e posibil! Își caută prietenii, dar au dispărut cu toții! Își vinde ce a mai rămas, hainele frumoase, bijuteriile, chiar și inelul de aur al tatălui său, și cu acești bani, continuă să petreacă.

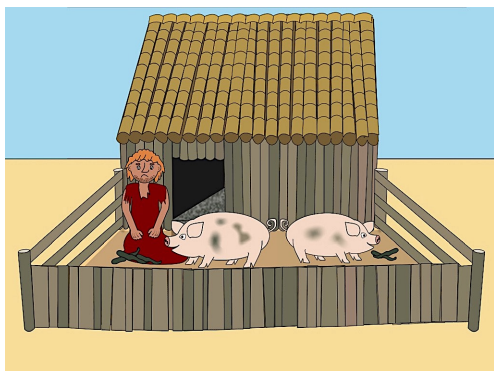
Ceva timp mai târziu, se trezește tremurând:

- E prea frig acum ca să dorm afară, și n-am mâncat nimic de două zile. Cineva îmi va da o bucată de pâine și o bucată de brânză!

Bate la uși, dar acestea rămân închise. Nu a observat în toți acești ani de sărbătoare că se instalase foametea. Caută de lucru.

- Ai grijă de porcii mei? i-a spus un țăran.

- Nici vorbă! E mai rău decât orice, și-a spus el. Dar, în realitate, nu am de ales, de-aș putea mânca ce mănâncă acești porci!

E zdrențaros, murdar și slăbit. Unde e tânărul frumos și bogat, strălucitor de sănătate și de viață? Ce s-a întâmplat cu el?

Începe să se gândească. Îi revin amintirile copilăriei, casa tatălui său, momentele de bucurie, de împărtășire, dragostea tatălui său, masa bine aprovizionată, apoi plecarea sa, privirea tristă a tatălui său.

- Tatăl meu! Ce s-a întâmplat cu tatăl meu? se gândește el, a trecut atât de mult timp de când am plecat!

Își regretă disprețul, aroganța, nebunia.

- La tatăl meu, chiar și muncitorii au mâncare câtă vor, iar eu o să mor de foame. Mă întorc acasă. Dar oare va fi de acord să mă primească după tot răul pe care i l-am făcut? Trebuie să fie foarte furios. L-am făcut să sufere atât de mult. Îi voi spune adevărul! Îi voi spune:

- Tată! Am greșit, am păcătuit. Nu mai merit să fiu fiul tău, dar te implor, primește-mă ca slugă! Oare mă va ierta?

Tânărul pornește dureros la drum. A plecat bogat și bucuros. Se întoarce nefericit și rușinat. Revede locuri familiare. Emoția îl cuprinde. Lacrimile curg. Cu cât se apropie, cu atât încetinește. Îi este atât de rușine. Își imaginează că este în fața tatălui său. Deodată vede pe cineva alergând spre el.

- Fiul meu! Fiul meu! În sfârșit, iată-te! Te-am văzut de departe, am venit alergând. Te-am așteptat de atâta timp!

Îl îmbrățișează și îl sărută.

Tânărul este în lacrimi.

- Tată! Tată! Am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta. Nu-mi mai spune fiul tău, nu merit, dar dacă mă vei ierta, voi fi unul dintre slujitorii tăi.

- Nu! Nu ești un slujitor, ci ești fiul meu. Pentru mine, în toți acești ani, ai fost pierdut, ca mort, iar acum iată-te! În sfârșit, te-am regăsit!

Toți slujitorii se adună.

- Fiul meu s-a întors! Pregătiți repede cele mai frumoase haine! Pune-i un inel pe deget, pentru că este încă fiul meu. A umblat desculț ca sclavii, dar dați-i încălțăminte, pentru că acum este un om liber.

- Pregătiți o masă mare! Ne vom bucura pentru că fiul meu, care era ca mort, a înviat. Era pierdut și astăzi l-am găsit. Aceasta este cea mai mare bucurie a mea, vreau să o împărtășesc cu voi!

ȘI TU ȘI EU!

Înțelegi de ce a spus Isus această parabolă? El vrea să ne arate dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi, pentru tine, precum și pentru mine. El este gata să ne primească și să ne ierte. Ai observat cum s-a întors fiul la tatăl său? Nu mai era tânărul mândru și arogant. Nu! Totul se terminase. Pur și simplu a spus adevărul și a cerut iertare. Când vei fi singur, liniștit, gândește-te la tot ce ne spune Isus în această parabolă. Poți să-i spui lui Dumnezeu, Tatălui tău, ce este în inima ta. Dacă Îi ceri iertare, El te va primi ca pe copilul Său și te va ierta.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copilul mic are ușor încredere în părinții săi și în Dumnezeu, dar un copil mai mare poate avea mai multe dificultăți de a face acest lucru. În această parabolă, Isus evidențiază calea către Dumnezeu, primirea Lui și iertarea pe care El ne-o rezervă. Asigurați-vă că copiii voștri înțeleg acest lucru. Rugați-i să povestească. Veți trăi cu ei un moment plin de satisfacții. Poate sunteți dezamăgiți pentru că unul dintre copiii voștri se opune lui Dumnezeu și vi se opune? Curaj! Amintirea iubirii tatălui său l-a determinat pe tânăr să se pocăiască și să se întoarcă. Continuați să vă rugați ca el să-și vină în fire și să ia calea înapoi către Dumnezeu.